

Büyük Fırsatlar Büyük Krizlerden Doğar

Sıbğatullah Kaya

BÜYÜK FIRSATLAR BÜYÜK KRİZLERDEN DOĞAR

Büyük Fırsatlar Büyük Krizlerden Doğar

Bu millet o akşam öyle büyük bir kitap yazdı ki, Türküyle, Kandıyle, Arabıyla, Lazıyla, Çerkezleriyle ve diğer kökenleriyle bu "Millet" ilâhî değişim yasalarının temel ilkesi olan "Kendinde olanı değiştirmek" (Bakâ, 13/11) ilkesini yerine getirdi. Bu duruşuyla, "Rabbim, ben değiştim, üzerimdeki korkaklığı ve pusurukluğu attım; hak ve adalet eri oldum, artık sen de benim maksad tahlikeni değiştir!" demiş oldu.

Sıbğatullah KAYA

15 Temmuz 2016 gecesi Türkiye uçurumun kenarından döndü. Askeri emir-komuta zincirini kırarak harekete geçen cuntacı subaylar, ellerindeki askeri imkânları kullanarak Türkiye'de yönetimi ele geçirmek istediler. Beklemedikleri bir genel direnişle karşılaşan cuntacılar, acımasızca kan dökmekten çekinmediler. Bastırılan darbe teşebbüsünün bilançosu ağır oldu. Asker, polis ve halktan 250'ye yakın şehidimiz ve yaklaşık 2200 yaralıımız var. Yarası ağır olanların durumuna göre şehit sayımız daha da artabilir.

Bu kalkışma kimin işiydi? Daha ilk andan itibaren bütün işaretlerin kendilerini gösterdiği darbeci FETÖ'cüler, Cumhurbaşkanı ve Başkomutanı Recep Tayyip Erdoğan'ın "Meydanlara inin..." çağrısına sosyal medya üzerinden karşı bildiri yayınlayarak "Sokağa çıkmayın..." çağrısı yapmalarına rağmen, darbenin başarısız olduğunu görünce bir gün içinde ağız değiştirdiler ve "bizim darbeyle ilgimiz yok" demeye başladılar. Bunda en büyük etken, Fethullah Gülen'in beyanatıydı. Gülen, "bizim ilgimiz yok" demişti. Cemaatin sosyal medya kurmayları da darbe akşamı yaptıkları sahiplenmeyi derhal tevîl ederek değiştirdiler. Örneğin, Fuat Arıcı ve Emre Uşu kanallarıyorun-

dan "tiyatro" sözcüğü akma-ya başladı. Buna takip eden saatlerde FETÖ taraftarları sosyal medya üzerinden bu "tiyatro" sözcüğünü yaymaya çalıştılar.

FETÖ'cü Harbiye Tiyatrosu

Ne demek tiyatro? Lafı dolandırmadan söylemek

gerekirse siz yazdınız, siz sahneliyorsunuz demek. Başka bir deyişle Erdoğan yaptı, demek. FETÖ taraftarları bu tiyatro sözcüğünü dünya çapında bir algı yönetimine dönüştürmeye o kadar çalıştılar ki, CNN International 19 Temmuz gecesi yayınlanan röportajında Erdoğan'a soruyor: "Bunun dözmeye bir tiyatro olduğumu söyleyenler var..." Erdoğan'ın cevabı sorunun altındaki sersemliği gözler önüne seriyor: Kendilerini siper ettikleri için tanklar tarafından ezilenler, kurşanlanarak can verenler, F-16'larla bombalanarak hayatını kaybeden insanlar tiyatro gösterisi yapıyorlar, öyle mi?!

Fethullah Gülen darbenin başarısız olduğunu anlar anlamaz, "bizim ilgimiz yok" dedi. Sonraki günlerde tevîl-tehdit başka şeyler de söyledi. Yaptığı açıklamalarda cin olmadan şeytan olma-ya kalkanlara övgü kurnazlıklar da vardı: Örneğin, "Bizim kandaşlarımızın, bizi sevenlerin darbe yapmaya kalkıştıklarından kuşkulaniyorsan, Tür-

27

kiye bu meseleyi uluslararası bir komisyonun denetimine açmalıdır." Uluslararası darbe teşebbüsü başarılı olmayınca, meseleyi müstemleke ülkeleri gibi uluslararası bir denetime açmak, Türkiye'nin tek ihtiyacıymış gibi. Akla bakar mısınız?

Senin ilgin olduğunu göçü istihbaratların tümü biliyor, Amerika biliyor, İngiltere biliyor, Fransa biliyor, Almanya biliyor, Rusya biliyor, İsrail biliyor, İran biliyor, Türkiye biliyor; bir tek sen bilmiyorsun, öyle mi? Emeldi bir İngiliz ajanı, senin gibiler için "useful idiot/kullanışlı aptal" demişti. Sen gerçekten ya kullanışlı bir aptalsun, ya da şeytanın âdem suretinde bir versiyonusun.

Senin tayin ettiğin "imamlar" tarafından organize edilen subaylar, emniyetçiler, valiler, kaymakamlar ve yargı mensupları suçlusu oldukları halde senin ilgin yok, öyle mi? Alman ifadeler ve toplanan deliller talimatın senden geldiğini açıkça göstermesine rağmen senin ilgin yok, öyle mi? Bu işe kalkışan subayların bir kısmının epleri dahi sınav sahtekarlığından soruşturma geçiriyorlar, ama yine de seninle ilgileri yok, öyle mi? 2014'te FETÖ'cü olma suçundan görevden atılan eski emniyet müdürü Vatandaş Caddesi'nde Emniyet binasını ele geçirmek isteyen darbecilere rehberlik yaparken tankın içinde yakalanıyor, yine de senin ilgin yok, öyle mi? Bu saatten sonra sana kim inanır? Eskiden bu tip iddiaların esprili cevabı "Kadir inanır..." idi. Emin ol ki bu olanlardan sonra Kadir de inanmaz. Haydi ditişip sırayla "Kitaba" el basm, bakalım inanan olacak mı? Emin olun ki, yine inanmam olacağız, çünkü İslâm ümmeti mazrakların ucuca geçi-

rilen Kur'an sayfalarına kanarak "Nebevi Hilafeti" ve İmam Ali'yi kaybetti; tarih boyunca da dindar kılık yalanlardan çok çekti. Dolayısıyla, böyle sahtekârlıklara bir daha kanmayacak ve birliğini/dinliğini yeniden kaybetmeyecektir. Bütün bunlara rağmen hâlâ "tiyatro" diyorsanız, emin olunuz ki, bu "FETÖ'cü bir kanlı Harbiye tiyatrosudur"

İyi niyetli bir İslâm âlimi olmadığın çoktan an-

laşılmıştı ama şeytanın ta kendisi olduğun bu kadar net anlaşılmamıştı. İyi niyetli bir İslâm âlimi uzakta keyif çatıp sevenlerini kışkırtacağına; çoktan aklar gelir, "işte ben buradayım, beni yargılayın, başka kimse zarar görmesin" derdi.

Hak üzere olsa, bunu yapardı. Peygamberlerin, sadıkların, mücahitlerin ve başta Said Nursi olmak üzere âlimlerin yolu budur çünkü. Onlar, talebelerine zulmedilirken kaçıp gizlenmezler, rahatlarına bakmazlardı. Bediüzzaman hakı yere çıkarıldığı mahkemelerde "İsterseniz beni asın, ama unutmayın ki ölümlüm hayatımdan daha çok hizmet edecektir..." diyordu. Bu cürühu duruş gerçekten de enbiyadan ve evliyadan tevâris edilmişti.

Sen bu yoldan uzak kaldın. Çünkü hakla herhangi bir ilgin yoktu. Alt tarafı "ihadet", orta tarafı "ticaret", üst tarafı "ihaset" olan bir piramit inşa etmiştin. Piramidin alt tarafı, devle-

tin kendilerine zulmettiği vehmine kapılarak bunalmalara girenken, sen hiç oralı olmadın, ama operasyonel projelerin peşinde koşmayı ise hiç ihmal etmedin. Son projen, şeytana af kampanyası açtıtacak cinstendi. Türkiye'yi kana buladın. Çağdaş bir Hasan Sabbah olarak göçyapıyla ve hizmet aşkıyla gödüleyerek hipnoz altına aldığın adamlar-

Eski Türkiye'de bütün ideolojik eğilimlerin bir kopyası derin devlet içinde inşa edilirdi. Bütün sol fraksiyonlar, bütün milliyetçi ve mukaddesatçı unsurlar devlet içinde minyatür olarak kurgulanır, gerektiğinde o akımı dengelemek veya kontrol etmek için kullanırdı. 70'lerde kurulan Milli Nizam ve ardından Milli Selamet Parti'sinin büyük bir tabana hitap ettikleri anlaşılınca, halkın bu dindar damarını devlet kontrolündeki başka bir dindar damarla dengelemek için Fethullah Gülen ve ekibi-ne görev verildi. Güçlenmekte olan İslâmî damara karşı derin devlet kendi İslâmî damarına sahip olacaktı. Bu oluşum, hem Nurculuğu kanallize edecek, hem de gerekirse İslâmî hareketlerin yükselişinin önünde engel teşkil edecekti.

rını Türkiye'yi kana buladılar. Benim taraftarlarım, ellerine çakı almazlar, diyordun. 15 Temmuz gecesi dünyada hiçbir terör örgütüne nasip olmayacak ağır silahları kendi insanlarına karşı kullandılar. Muhtemelen bunu senin vadettiğin cennete gitmek için yapıyorlardı. Şu var ki, Allah'ın cennetinden uzak kaldılar.

Tüm dünyanın canlı olarak izlediği bu olaylar senin hiçbir ilgin yok, öyle mi? İnsana başka çare bırakmıyorsun. Allah'ın, meleklerin ve tüm insanlığın laneti yalancılara üstüne olsun.

Darbe Nasıl Önlendi?

Darbenin, MIT tarafından alınan istihbaratın Genelkurmay Başkanlığı'yla paylaşıldığı için, sabaha karşı 03'ten geçerin erken saatlerine alındığını sonradan öğreniyoruz. Yani MIT aslında darbeyi erken doğuma zorlamış. Kargaşa ve panik başlayınca darbe tam planlandığı gibi yürümemiş. Bunun dışında darbe teebbüsünün başarısız olmasında birkaç hususun etken faktör olarak rol oynadığı görülmüyor. Bunları üç maddede toplamayı uygun gördük:

I. İlk Direniş: 1- Aldığı istihbaratı paylaşmak için Genelkurmay karargahına giden MIT müsteşarı Hakan Fidan, etkili bir sonuca ulaşamadığını görünce, içindeki kuşkularla beraber hızlıca MIT karargahına döndü. Bir süre sonra başlayan darbe teebbüsüne karşı hazır kuta direndi, yandaşlarıyla birlikte sabaha kadar çarpışarak MIT karargahını darbecilere teslim etmedi. 2- Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, karargahına giren darbecilere direnenek kafasına silah dayayan ve boğazını kemerle sıkı darbecilerin tüm baskılarına rağmen darbenin Genelkurmay tarafından sahiplenildiğine ilişkin yazıyı imzalamadı. Bir süre esir tutulan Akar paşa, daha sonra bordo bereliler tarafından kurtarıldı. 3- Genelkurmay'a bağlı Özel Kuvvetler Komutanlığı'na giren 20 kişilik darbeci ekip, ÖKK komutanlık emir astsubayı Ömer Halisdemir tarafından durduruldu. Ömer Astsubay, darbeci generali alından vurarak öldürdü ve kendisi de açılan ateş sonucu şehit oldu. Başlarını kaybeden darbeciler büyük bir bocalama geçirdiler. İçeride başlayan çatışma, darbecileri bir süre durdurmaya yetti. O sırada karargah dışında bulunan ÖKK komutanı Zekai Aksakallı, görevdiği subayları toplayarak karargahı darbeciler-

den kurtarma planı yapıyordu. Aksakallı'nın dışarıdan başlattığı saldırı sonrasında darbeciler etkisiz hale getirildiler. Sabaha kadar çatışan ÖKK darbecilere teslim olmadı. 4- İstanbul'da bulunan 1. Ordu komutanı Org. Ümit Dündar, Başkomutan Erdoğan'ı arayarak emrinde olduğunu beyan etti ve onu İstanbul'a davet ederek koruyacağını bildirdi. 5- İstanbul Emniyet Müdürü ve kahraman ekibi ne pahasına olursa olsun, İstanbul emniyetini ve stratejik yerleri darbecilere teslim etmediler. 6- TBMM darbecilere direnme ve çalışma kararı aldı. Meclis'in bombalanmasına yol açan görüş karalık bu nedenle ortaya çıktı. 7- Başbakan Binali Yıldırım olmak üzere bakanlar kurulunun tamamı ve hükümet dik duruşunu bozmadı. İçişleri Bakanlığı, mülki idarelerle ve emniyetle ülke çapında darbecilerle tavizsiz bir şekilde mücadele etti. 8- Diyarbakır İlçesi Başkanlığı 15 Temmuz akşamı ülke çapında, minarelerden ezan ve sala seslerini sabaha kadar okunmasını sağlayarak, tüm Türkiye'yi bu büyük felakete karşı İslami bilincin gerektirdiği birlik ve beraberliğe teprik etti.

II. Başkomutan: Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan televizyon kanallarına cep telefo-

nuyla bağlanarak halkı meydanlara inmeye çağındı. Kendisinin de bir süre sonra aralarında olacağını duyurdu. Cumhurbaşkanı cumhurdan meydanlara inmelerini istiyordu ki, bu aynı zamanda kimin göçerini nereden aldığını da teste sokuyordu. Bakalım "cumhur" kendisinden mi, darbecilenden yana mı olacaktı? Erdoğan'ın uçağı, aynı gece ölümcül tehlikeleri göze alarak yolcu uçağı sıfatıyla İstanbul'a inmeyi başardı. Marmaris'te kaldığı otelin ayrıldıktan birkaç dakika sonra bombalaması, uçağının havada taceze uğraması ve piste zorlu bir iniş yapması gibi ölümcül zorluklara rağmen aynı gece İstanbul'a gelmesi, bize bir şeyi net olarak gösterdi. O da şu: Erdoğan'ın cesur yüreğini tartacak kantarlar Türkiye'de henüz mevcut değil.

III. Millet: Başkomutanın çağrısıyla başta İstanbul ve Ankara olmak üzere Türkiye'nin her yerinde meydanlara inerek göğsünü tanklara sıper eden halk; Türküyle, Kürdüyle, Arabıyla, Lazıyla, Çerkezyle, Gürcüyle ve diğer tüm kökenleriyle aynı değerlere inanan bir "millet" olduğunu gerçekten gösterdi. İslâmî terminolojide millet soya bakılmaksızın "tevhit inancını taşıyan müminlerin topluluğu" demektir. Bu tanımlamaya göre "millet" bir üst kimlik olarak karşımıza çıkar. Bazı kavramlar kendilerine yüklenen zoraki anlamların sürekli olarak sırtlarından atarlar. Millet de kendisine zorla yüklenilen "ulus" anlamını üzerinden attı ve çocuklarının gerçekte kimler olduğunu o gece bize gösterdi.

Darbe Teşebbüsüne Neden Gerek Görüldü?

AK Parti hükümetinin iktidara geldiği günden beri gödüm altına alınmayı reddetmesini darbe teşebbüsünün ana nedeni olarak sayabiliriz. Dışarıdan bakarsanız, başına gelen her şeyi bu nedenle hak ediyor AK Parti.

Bu hükümet eski Türkiye'nin "yurtta şahin, dışarıda karga" şeklinde okunabilecek olan dış politikasını değiştirerek farklı bir aktivite kazandırdı. Bölgede kendisini ilgilendiren olaylarda oyun

kurucu olmaya, yapamıyorsa oyun bozucu olmaya soyundu. Müttefiklik kavramını edilgen olmaktan çıkarıp karşılık

lı çıkar ilişkisine dönüştürdü. Büyük ölçekli yatırımlarda başına buyruk işler yapmaya başladı. Enerjide dışa bağımlılığı azaltacak büyük hamleler yapmaya başladı. Savunma sanayinde yerli üretime döndü ve önemli kazanımlar elde etti. Büyük yatırımlarda uluslararası sermayenin emrine girmeyi reddetti, ülkenin lehine olan ihalelere öncelik vermeye başladı. Küresel güçlerin gözüyle bakarsanız, gerçekten de aşağı edilmeyi hep hak etti.

Neden FETÖ?

AK Partiyle uğraşacak, onu dizginleyecek ve gerekirse onu aşağı edecek olan paralel yapı bundan beri FETÖ idi. Bilmeyenler için söyleyelim; eski Türkiye'de bütün ideolojik eğilimlerin bir kopyası derin devlet içinde inşa edildi. Bütün sol fraksiyonlar, bütün milliyetçi ve mukaddesatçı unsurlar devlet içinde minyatür olarak kurulmuş, gerektiğinde o akımı dengelemek veya kontrol etmek için kullanılırdı. 70'lerde kurulan Milli Nizam ve ardından Milli Selamet Partisinin büyük bir tabana hitap ettikleri anlaşılınca, halkın bu dindar damarın devlet kontrolündeki başka bir dindar damarla dengelemek için Fetullah Gülen ve ekibine görev verildi. Güçlenmekte olan İslâmî damara karşı derin devlet kendi İslâmî damarına sahip olacaktı. Bu oluşum, hem Nurculuğu kanallı edecekti, hem de gerekirse İslâmî hareketlerin yükselişinin önünde engel teşkil edecekti.

80 öncesi bu oluşuma sınırlı bir kapasite tanınmış, sınırlı bir rol verilmişti. 80 darbesi komünist ihtilali tehlikesini Türk-İslâm akımının biraz güçlendirerek zayıflatmak isteyen, paralel dindar yapılanma olarak Fetullahçı akımın da güçlendirilmesine gerek duyuldu. Bu Fetullahçı akımın giderek güçleneceği ve gömün birinde artık kontrol edilemeyeceği günlerin başlangıcı olmuştu. 90'larda Soğuk Savaş'ın sona ermesiyle tüm

dünyada görülen inanç patlaması, bu oluşumun kendisini daha da güçlendirmesine zemin hazırladı. Bu güçlenme, dindar akımları kontrol ve dengeye tutmak için bir zamanlar devlet eliyle kurulan Fethullahçı hareketin bir daha kontrol edilemeyeceğinin resmi olmuştu.

Anlayacağımız, Fethullahçı hareket hayatı boyunca devlet içinde alternatif dindar bir damar olarak yapılandı. Gerektiğinde dindar siyasi hareketleri tasfiye etmek gizli görevlerinin başında geliyordu. Merhum Erbakan'ın siyasi iktidarını alaşağı eden de bu oluşum olmuştu. 28 Şubat darbesini gerçekleştiren, Erbakan hükümetini düşüren ve Fethullahçılar dışında bütün İslâm kesimleri budamaya kalkan süreç bunların eliyle başlatılmıştı. 28 Şubat süreci bütün dindar çevrelere diz çöktürülen, yalnızca Fethullahçı hareketin zarar görmediği, yıldızının parladığı ve kontrol edilemeyecek kadar palazlandığı bir süreç olmuştu. O tarihten itibaren Fethullahçılar, koalisyon hükümetlerini avucunda oynatmaya, bir anlamda hükümet kurup hükümet yıkmaya başladılar.

CLAnın bu büyümeyi görüp hareketin genel merkezini Pennsylvania'ya taşıması bu sıralarda gerçekleşti. Fethullahçı hareket dini argümanlarını dünyanın küresel sahibinin Amerika olduğunu, onu elde ederlense tüm dünyayı İslâm'la buluşturacakları üzerine kuruyor, dindar kitleleri neden Amerika'nın güdümünde olduğuna bir anlamda ikna ediyordu. Her ülkede okul açmak, CLAnın ömrünü açtığı, küresel bir cemaate dönüşme projesiydi. Tüm dünyaya Müslüman-Türk kültürünü yaydıklarını zanneden bu cemaatin mensupları, aslında Amerika'nın yeni dünya dini proje-

sinin bir pilot uygulaması olduklarını farkında değildiler. Dinler arası diyalog, ılımlı İslâm vb. tüm projeler, aslında Amerika'nın kendi müstakbel dini olan Mormonluğun güdümünde sevk ve idare olunacak yeni dünya dini arayışından başka bir şey değildi.

AK Parti iktidarı başladığında Fethullahçı hareket oluşumunu çoktan tamamlamış, önemli kurumların neredeyse sahibi haline gelmişti. AK Parti iktidara geldiğinde hareketin mensupları "Emrinizdeyiz!" mesajını verdiler; birliktelik böyle başladı. Ancak yolculuk boyunca ortaya çıkan iharetler bu birliktelik ilişkisinin hep inişli-çukurlu olmasına yol açtı. Bu nedenle 2002'den günümüze FETÖ-AK Parti ilişkisini üç devrede incelemekte yarar var.

1. Yalâkâlık Dönemi: Bu dönemde FETÖ yandaşları, zaten elde ettikleri asker, polis, yargı mensubu ve bürokratlarıyla AK Partiye yanaşarak kendilerinden oldukları görüntüsünü verdiler. Amaçları iktidarı 4 koldan sarp güdüm altına almak. Tayyip Erdoğan'ın öyle kolay yenilir-yutulur bir lokma olmadığını anlamaları ve Erdoğan'ın hükümetten öyle kolay ayrılmayacağını anlamaları için ikinci seçim dönemine girilmesi gerekecekti. İlk yıllarda görülen flört döneminin Erdoğan ve AK Parti tarafından kurgulandığını düşünmeler yanılırlar. Çünkü AK Parti iktidara geldiğinde devletin askeri, bürokratik, yargısal ve emniyet altı yapısı tamamen bunların kontrolündeydi. Tayyip Erdoğan istemese de bunlarla çalışmak zorundaydı. Bu birinci dönemde FETÖ'cü unsurlar, sureti haktan görünüp AK Parti'nin icraatlarına çaktırmadan taş koyma veya göçdağı

Fethullahçı hareket hayatı boyunca devlet içinde alternatif dindar bir damar olarak yapılandı. Gerektiğinde dindar siyasi hareketleri tasfiye etmek gizli görevlerinin başında geliyordu. Merhum Erbakan'ın siyasi iktidarını alaşağı eden de bu oluşum olmuştu. 28 Şubat darbesini gerçekleştiren, Erbakan hükümetini düşüren ve Fethullahçılar dışında bütün İslâm kesimleri budamaya kalkan süreç bunların eliyle başlatılmıştı. 28 Şubat süreci bütün dindar çevrelere diz çöktürülen, yalnızca Fethullahçı hareketin zarar görmediği, yıldızının parladığı ve kontrol edilemeyecek kadar palazlandığı bir süreç olmuştu. O tarihten itibaren Fethullahçılar, koalisyon hükümetlerini avucunda oynatmaya, bir anlamda hükümet kurup hükümet yıkmaya başladılar.

Mayıs 2013'te beyaz Türkler tarafından Gezi olayları tertip edildi. Taksim'deki Gezi Parkı'nda belediyenin yapmak istediği düzenlemeyi protesto eden eylemler derinleştirildi ve giderek tüm şehirlere sıçradı. Paralel yapının asker ve polisleri hem sokağın yönetilemez hale gelmesine çalışıyor, hem de olayların kontrol altına alınmasına engel oluyordu. Gezi olaylarından Tayyip Erdoğan daha da güçlenerek çıkınca paralel yapı aynı yılın sonunda 17-25 Aralık operasyonunu devreye soktu. Bu operasyonun başlıca amacı AK Partili bakanları rüşvet ve yolsuzlukla suçlayarak AK Partinin oylarını aşağı çekmek ve 30 Mart 2014 yerel seçimlerinde AK Partiye seçim kaybettirmektir.

32

verme yolunu seçiyorlardı. 27 Nisan 2007'deki e-muhur ve 2008'deki kapatma davası bu gündeki siyasetinin önemli örnekleri olarak karşımıza çıkmaktadır.

2. Çözümleme Dönemi: 7 Şubat 2012 kırılma noktası oldu. Hakan Fidan FETÖ'cü polis ve yargı mensuplarınıca gözaltına alınmak ve teröristlerle görüştü diye, vatana ihanet suçlamasıyla gözaltına alınmak istendi. Hakan Fidan yargı önüne çıkarılıyordu, emri veren kişi olarak Erdoğan da yargı önüne çıkarılacaktı. Bu eylem tutmayınca Mayıs 2013'te bu kez beyaz Türkler tarafından Gezi olayları tertip edildi. Taksim'deki Gezi Parkı'nda belediyenin yapmak istediği düzenlemeyi protesto eden eylemler derinleştirildi ve giderek tüm şehirlere sıçradı. Paralel yapının asker ve polisleri hem sokağın yönetilemez hale gelmesine çalışıyor, hem de olayların kontrol altına alınmasına engel oluyordu. Gezi olaylarından Tayyip Erdoğan daha da güçlenerek çıkınca paralel yapı aynı yılın sonunda 17-25 Aralık operasyonunu devreye soktu. Bu operasyonun başlıca amacı AK Partili bakanları rüşvet ve yolsuzlukla suçlayarak AK Partinin oylarını aşağı çekmek ve 30 Mart 2014 yerel seçimlerinde AK Partiye seçim kaybettirmektir. 17-25 Aralık operasyonları, hukuki davalar kılığında görünse de nihai hedefi hükümete seçim kaybettirmek olduğu için silahsız bir darbe teşebbüsü olarak tarihe geçti. Bu tarihten sonra hükümetin paralel yapıyla mücadelede kararlılık göstermesi ve soruşturmaları derinleştirilmesi, paralel yapıyı hukuk dâhilinde tasfiye etmeye çalışması savaşın giderek kızışacağını işaretliydi. Paralel yapının bütün salıvermelerini savuşturulması da giderek bu yapıyı kızdıran ve taraftarlarını bunalımlara sürükleyen bir husus olarak gözümüze çar-

pyordu. Gittikçe kızışan savaş bu yapının teröre örtük destek vermesine, Türkiye'yi içeride ve dışarıda köşeye sıkıştırmaya çalışmasına kadar gitti. 7 Haziran 2015 seçimlerinde AK Parti'ye karşı yapılan seçim ittifakı kısa süreli bir ümide yol açsa da MHP'nin birleşik cepheye yer almayacağını açıklamaları oyunu bozdu. Koalisyon görüşmelerinin ardından hükümet bir türlü kurulamayınca seçimler 1 Kasım'da tekrar edildi. Dağın ardındaki bu son ümit ışığı, AK Parti'nin %50'yle tekrar seçim kazanmasıyla sönünce, paralel yapı ve arkasındaki güçler başka bir döneme sürüldüler.

3. Saldırı Dönemi: AK Parti hükümetinin darbeye alışı açılması, hatta mümkünse Erdoğan'ın öldürülmesi hem başın CIA'nın çektiği istihbarat örgütlerinin, hem de paralel yapının son şansıydı. CIA ve müttefikleri, Türkiye'nin bölgedeki oyunbozanı tavrından kurtulacak, paralel yapı da zaten yaklaşmakta olan soruşturma ve cezaları savuşturma imkânı bulacaktı. Bu saldırı döneminde ellerine çakı dahi almadıklarını iddia eden FETÖ'cülerin stiller dâhil kendilerine karşı gelen herkesi bombalarla, tanklarla, toplarla ve ağır silahlarla nasıl imha ettiklerini tüm dünyaya dehşetle izledi.

Bu Bir Hipnoz mu-Akl Tutulması mı?

Herkesin dillendirdiği ama bir türk için içinden çıkamadığı bir şey var, o da şu: Bu kadar eğitilmiş adamlar nasıl oluyor da bir meczubun emrine girerek bu kadar akıl dışı işler yapıyorlar? Haşhaşi yöntemlerle -hadi- cabilleri kolaylıkla kandırabilirsiniz, diyelim. Peki, bu kadar okumuş ve ne oluyor? Bunun cevabı yetiştirme ve motivasyonu sürdürme tarzında gizli. Bu tip yapılarda li-

dere kutsal bir kişilik kazandırılır. Örgütsel hassas çalışmalar yapılır ve kendi bağlarına ödül olarak makam-mevki ve benzeri imkânlar sunulur.

Küçüklüğünden beri bu yapının içerisinde olanlar çok iyi bilirler. Çok zeki ve başarılı olanlara dahi kritik sınavları kazanmaları için kendilerine önceden sorular verilir. Bu şekilde elini örgüte kapıtanın kohnu kurtarması artık mümkün değildir. Örgütten ayrılmayı düşünen subayların ve bürokratların karşısına, yıllar önce birlikte yaptıkları katınsızlıklar sesli veya görüntülü kayıtlar çıkar. Bu kişiler, yıllarca emek vererek geldiği mevkiiden omursuzca atılmayı göze alamadıkları için örgütün şantajlarına boyun eğmek zorunda kalırlar. Terfi ve pozisyon atamalarında da karşılarına hep örgütün torpili çıkar, kendilerini hayat boyu bu yapıdan kurtaramazlar.

Bazılarında pişmanlıkta ortaya çıkan vicdan azabını gidermek için gereken Moral-motivasyon inarçla sağlanır. Bireyler haksız sınav kazanarak, başlangıçta kötü bir şey yaptıklarını, ancak bu yapı içerisinde kalarak önemli hizmetlerde bulunduklarına zamanla kendilerini inandırır. Bir süre sonra vicdan azabından eser kalmaz. Her şey normale döner ve hizmete (!) devam edilir.

Diyeelim ki böyle, peki bu adamlar idamla yargılanacakları işlere nasıl cesaret ederler? Bunun cevabı da basit bir oyunda gizli. Haklarında ciddi soruşturmalar devam eden üst düzey subaylar ve bürokratlar, örneğin darbe kararı aldıklarında aynı yapıya bağlı diğer arkadaşlarını basit bir yöntemle ikna ederler. Örneğin, kendi isimlerinin de soruşturma dosyasında yer aldığı, çeşitli kişilerce kulaklarına fısıldanır. Bir şeyler yapılmazsa zaten görevden alınıp yıllarca hapiste çürüyecekleri söylenir. Moral ve cesaret vermek için ABD ve diğer büyük devletlerin bu işin arkasında durdukları, bu nedenle darbenin başarısız olma şansının sıfır olduğu ileri sürülür. Ne akıl tutulması ne de hipnoz halinde bile mümkün görülmeyen katılım, bu şekilde kolayca sağlanır.

Emirler, ifadeler tamamlandığında darbeye katılmaya ikna edilen pek çok subay ve astsubay hakkında, önceden açılmış bir soruşturma dosyası olmadığı görülecektir. Paralel yapının önderleri kendilerini kurtarmak için oynamayı göze aldıkları hayati bir kumara tüm arkadaşlarını dâhil ederek kendi sorunlarını topyekûn getirmişlerdir.

Darbe Neyi Amaçlıyordu?

İmarını tamamen örgüte ipotek olarak vermiş bir subay MIT'e başvurarak "Büyük bir darbe tertibi yaptığımı, kendisinin de bu işin içinde olduğunu; ancak vicdanının kendisini rahatsız etmesi üzerine itirafçı olmaya karar verdiğini ve her şeyi anlatacağım..." söyler. MIT'in bu olayı Genelkurmay nezdinde soruşturmaya başlaması üzerine darbeye bir nevi erken doğum yaptırılmış olur. Darbecilerin sabaha karşı 03'te istedikleri yeri ele geçirebileceği mümkünken; planın gece 21:30'a alınması işlerini zorlaştırdı. Yukarıda saydığımız ilk direniş ve Başkomutan-millet uyumu da devreye girince darbe başarısız olur.

Darbenin başarısızlığa uğraması üzerinden yapılan bir polemik, barırlarınca işin vahametinin tam olarak kavranamadığını gösteriyor. Fethullah Gülen de yaptığı açıklamalarda tüm dünyanın Türkiye'ye güldüğünü söyledi. FETÖ'cüler hep bir ağızdan soruyorlar: Böyle acemice darbe mi olur? Bu soruyu sorduğunuzda iki gladyatörden ölmüş olanın gladyatör olmadığını iddia etmiş olursunuz. Hem de ayakta olanın pekkâlâ diğerinin yerinde olabileceğini göz ardı ederek. Bu soruyu sorduğunuzda, olağan üstü bir dövüş çıkartarak rakibini öldürmeyi başarmış olan gladyatörün yitip gittiğini de göz ardı etmiş olursunuz.

İşin vahametini tam olarak kavrayamayanların düştüğü başka bir hata da darbe teşebbüslerinin B ve C planlarının da olabileceği; belki de asıl hedeflerinin yönetimi tam olarak ele geçirmek değil de "Erdogan belasından kurtulmak..." veya "ülkeyi bir iç savaşa sürüklemek..." olabileceğini düşünmemeleri. Başarısız olanın acemiliğinden falan dem vurarak başarıyı köçümseyenler nasıl bir alçaklık sergiliyorlarsa, diğer ihtimalleri halkın gözünden kaçırmaya çalışanlar da aynı şekilde başka bir alçaklık sergiliyorlar!

Kimsenin kuşkusu olmasın, darbenin birincil hedefi yönetimi tamamen ele geçirmek, Türkiye'yi altın tepsi içerisinde birilerine ikram etmek idi. Ama ikincil hedefi de kuşkusuz Erdoğan'ı öldürmek veya rehin almak, mümkünse ülkede kaos ve iç savaş çıkarmak idi. Yukarıda saydığımız olağanüstü direniş darbeyi kelimelerin tam anlamıyla nefessiz bıraktı ve başarısızlığa uğrattı.

Durum ne olursa olsun lideriyle, kurumlarıyla ve halkıyla toptan karşı çıkarak darbenin haklımdan gelen Türkiye, zavallıların dudak bükme-lerinin ötesinde, tarihi bir kurtuluş yolculuğa şimdi- den başlamış bulunuyor.

Türkiye Yeniden Hak Cihadın Lideri Oldu

Her kriz yeni fırsatlara gebe dir. Krizler sizi yı- kabılır veya tersine büyütebilir. Büyük devletler ve milletler tarihsel krizleri fırsata çevirerek bü- yümüşlerdir.

15 Temmuz gecesi Türkiye lideriyle, kurumla- nıyla ve en önemlisi halkıyla verdiği olağanüstü bir direnişle gerçek bir destan yazdı. Bu yeni destanın muhtemel adı "Müslüman bir milletin demokrasi destanı" olacak. Müslüman Türkiye hak ederek yakaladığı bu fırsatla, şanlı geçmişine şan katacak yeni bir sürece gireyor.

Herüz milyonlarca zihnin olayı bu yönüyle okuyabildiğini sanmıyorum. Ancak şunu söyleye- biliriz ki 21. yüzyıl boyunca bütün Ortadoğu ve Afrika'da Müslüman Türkiye'nin demokrasi mü- cadelesi yazılıp-çizilecek, okullarda okutulacak ve rol-model olarak gösterilecektir. 15 Temmuz ge- cesi, her geçen yıl biraz daha efsanevi özellik ka- zanacak ve bölgede yaşayan herkes için Fransız devrimini rafa kaldırarak derecede önemli bir ka- zanıma dönüşecektir.

Tarihte, Müslüman Türkler ve Kürtler Abba- si devletinin zayıflayıp Haçlı ve Moğol saldırıları arasında sıkışarak çaresiz kaldığı dönemde, Hali- feden "Emirü'l-ümmelük" alıp hak cihadın başına geçtikleri için teveccüh görmüşlerdi. Gerek Eyyu- bilerin, gerekse de Selçukluların yükselişi tama- men hak cihada önderlik edip İslâm ümmetinin izzetini ayağa kaldırmaları sayesinde gerçekleşti. Daha sonra Osmanlıların da İslâm ümmetinin kal- binde taht kurması, bu hak cihadın başına geçme- siyle mümkün oldu. Neydi bu hak cihat? Aman- sız kahpe saldırıları durdurmak ve gerekirse fesa- dın kalbine kadar hücum etmek. Tarihi bu açıdan okuduğumuzda, gözümüzde de "yeni bir hak ci- hadı", başına geçecek Müslüman kavmi zaten beklemekte olduğunu göreceğiz.

Çağımızın hak cihadı İslâm ülkelerinin kendi kültürel kodlarına dayalı olarak verecekleri "de- mokrasi ve hukuk" mücadelesidir. Çünkü düş- manlarımız bize filen saldırmayı çoktan terk et-

mişler, amaçlarına vekâlet savaşlarıyla ulaşmayı tercih etmişlerdir. Öyleyse, bize düzen de eline si- lah almadan, hak arayacağım diye teröriste olma- dan, ama gerektiğinde başını verip haklılardan vaz geçmeden mücadele vermek olmalıdır. Çağımızın "hak cihadı" hak ararken, kendi ülkesini iç savaşa sürüklememek, ama hak mücadelesinden de vaz geçmemek olmalıdır.

Osmanlı devletinin parçalanmasından sonra İslâm ülkeleri kendilerini yöneten diktatörlüklere karşı dâhili-meşru bir mücadele tarzı geliştirerek bunu bir standarda oturtmayı bir türlü başarama- dılar. Haklarını aramak için sürekli olarak devri- me, isyana veya çatışmaya yöneltiler. İç savaşların ve dokülen kardeş katminin kendi hak davalarına da zarar vereceğini umutlular. Âdem'in iki oğlun- dan hak üzere olanın (Habil'in) diğerine: "Eğer beni öldürmek için elimi bana uzatacak olsan da ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim..." (Maide, 5/28) dediğini akıllarına getirmediler.

Bu millet o akşam öyle büyük bir kitap yazdı ki, henüz pek çok sayfasının okunmadığını görü- yünüz. Türküyle, Kürdüyle, Arabıyla, Lazıyla, Çer- kezlerle ve diğer kökenleriyle bu "Millet" ilahi de- ğişim yasalarının temel ilkesi olan "Kendinde ola- nı değiştirmek" (Ra'd, 13/11) ilkesini yerine getirdi. Bu duruşuyla, "Rabbim, ben değiştim, üzerimdeki korkaklığı ve pısrıklığı attım; hak ve adalet eri ol- dum, artık sen de benimle mekûs talihime değiştir!" demiş oldu. Hz. Peygamber (s.) "Her nasıl olur- sanız, öyle idare olunursunuz." diye buyurmuştu. Bu millet, korkak ve pısrık olmadığını, gerekirse hak için savaşacağını, ama saldırgan ve cani de- olmadığını gösterdi. Öyleyse ey Rabbim, Peygamberimizin işaret ettiği gibi: "Bize, bize yararlar yön- tünler nasib et!"